

Ο ΛΥΧΝΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 3η.
ΑΡΙΘ. 30ος.

Φύλλα 12.
Τιμή όβολα 36.

Κεφαληνία 10. Αύγουστου 1861.

Ληξούρι, 31 Ιουλίου, 1861.

Φίλτατε Λασκαράτε.

 Θές, πιάσας κατὰ τύχην τὸν F. Lamennais, ἀπήντησα, μῶλις τὸν ἀνοιξα, τὸ ὅποιον σοῦ ἐσωκλείω τεμάχιον· τὸ ἀνέγνωσα, εἶδον ὅτι εἶναι πολὺ σύμφωνον μὲ τοὺς λόγους τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ μὲ τοὺς ἐδικούσου περὶ ἀνεξιθρησκείας, καὶ ὅτι φέρει πολὴν ὑποστήριξιν ὡς νομίζω. Τὸ μετέφρασα ὅθεν καὶ σοῦ τὸ στέλλω, ἂν τὸ ἐγκρίνης, νὰ τὸ καταχωρήσης εἰς τὸν Λύχνον. Ἄν σοῦ χρειάζεται καὶ ἄλλο τοιοῦτον ἄρθρον ἀπὸ τοὺς Συγγραφεῖς τῆς Ἐκκλησίας, σοῦ συντάττω εὐκόλως, καὶ γραφέμου ἂν θέλῃς - νὰ τὸ κάμω.

Ὁ εἰλικρινὴς φίλος

ΙΩ. ΙΕΡΕΥΣ ΜΕΛΙΔΙΟΝΗΣ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Λαμεναί. Λόγοι ἑνὸς πιστοῦ.

Κεφ: XXVIII.

 Πῆρξαν καιροὶ κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἄνθρωπος σφάζων τὸν ἄλλον ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ἡ πίστις ἦτον διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἰδίαν του, ἐπίστευεν ὅτι προσφέρει μίαν θυσίαν εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Βδελύττεσθε αὐτάς τὰς κατηραμένας θυσίας.

Πῶς ὁ φόνος τοῦ ἀνθρώπου ἐμποροῦσε νὰ εὐχαριστῇ τὸν Θεόν, ὅστις εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, « μὴ φονεύσης ; »

Ὅπόταν τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τρέχῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὡς μία θυσία εἰς τὸν θεόν, οἱ δαίμονες τρέχουν διὰ νὰ τὸ πίνουν, καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐκεῖνον ὅστις τὸ ἔχουσε.

Δὲν ἀρχίζει τις νὰ καταδιώκῃ παρὰ ὅταν ἀπελπίζεται νὰ καταπείσῃ· καὶ ὅποιος ἀπελπίζεται νὰ καταπείσῃ, ἡ βλασφημεῖ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, ἡ δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν διδασκαλιῶν τὰς ὁποίας κηρύττει.

Τὶ πλέον ἄλογον ἀπὸ τὸ νὰ λέγῃ τις εἰς τοὺς ἀνθρώπους, « Πιστεῦετε ἢ ἀποθάνετε ! »

Ἡ πίστις εἶναι θυγατέρα τοῦ Λόγου· αὕτη ἐμβαίνει εἰς τὰς καρδίας διὰ τοῦ λόγου, καὶ ὄχι διὰ τοῦ ξίφους.

Ὁ Ἰησοῦς διῆλθε τὴν ζωὴν τοῦ κάμνων καλὸν, ἐφελκύνων εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ τῆς ἀγαθότητός του, καὶ συγκινῶν διὰ τῆς γλυκότητός του τὰς πλέον σκληρὰς ψυχάς.

Τὰ θεῖα τοῦ χεῖλι εὐλόγουν καὶ δὲν κατηρῶντο, παρεκτὸς ἐὰν ᾔσαν ὑποκριταί. Δὲν ἐδιάλεξε δημίους διὰ ἀποστόλους.

Αὐτὸς ἔλεγεν εἰς τοὺς ἰδικούς του. « Ἄφετε νὰ αὐξάνῃ ὁμοῦ, μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν σιτάρι· ὁ πατήρ τῆς οἰκογενείας θέλει κάμει τὸν χωρισμὸν εἰς τὸ ἀλώνιον. »

Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐδίωξαν νὰ κάμῃ ὥστε νὰ καταβῇ φωτιὰ ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν ἐπάνω εἰς μίαν πόλιν ἡ ὁποία δὲν ἐπίστευε, εἶπε, « Σεῖς δὲν γνωρίζετε ἀπὸ ποῖον πνεῦμα εἰσθε. »

Τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι πνεῦμα εἰρήνης, εὐπλαγχσίας, καὶ ἀγάπης.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καταδιώκουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὁποῖοι ἐμβαδύνουν εἰς τὰς συγκειδήσεις μετὰ τὸ ξίφος, οἱ ὁποῖοι στρεβλώνουν τὸ σῶμα διὰ νὰ στρέψουν ἀπὸ τὴν πλάνην τὴν ψυχὴν, οἱ ὁποῖοι κάμνουν νὰ τρέχουν τὰ δάκρυα ἀντὶ γὰρ τὰ σφονγίζουν, ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν βίβλια τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ**

Δυστυχία εἰς ἐκεῖνον ὅστις βεβηλόνηι τὸ Εὐαγγέλιον, ἀποκα-
τασταίνων αὐτὸ ἀντικείμενον τρόμου διὰ τοὺς ἀνθρώπους! Δυστυ-
χία εἰς ἓν αἱματωμένον φύλλον!

Ἐνθυμηθῆτε τὰς κατὰ κόμβους.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, σὰς ἔσυρον εἰς τὴν καταδίκην, σὰς ἄ-
φιναν εἰς τὰ ἄγρια θηρία εἰς τὸ ἀμφιθέατρον διὰ νὰ θέλγουν τὸν
ὄχλον, σὰς ἔρριπτον κατὰ χιλιάδας εἰς τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰς
φυλακάς, ἐδήμευον τὰ ὑπάρχοντά σας, σὰς κατεπάτουν μὲ τοὺς
πόδας ὡς τὴν λάσπην τῶν δημοσίων δρόμων· δὲν εἶχετε τόπον
διὰ νὰ δοξάζετε τὰ διορισμένα σας μυστήρια, δὲν εἶχετε ἄλλον
ἄστυον παρὰ τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς.

Τί ἔλεγον οἱ καταδιώκται σας; Ἐλεγον ὅτι ἐκηρύττετε διδα-
σκαλίας κυνδυνώδεις· ὅτι ἡ αἵρεσίς σας, καθὼς ἐκεῖνοι τὴν ὠνό-
μαζον, ἐύγχιζε τὴν τάξιν καὶ τὴν δημοσίαν εἰρήνην, ὅτι σεῖς
οἱ βιασταὶ τῶν νόμων καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀνεσιεί-
τε τὸ βασιλεῖον ἀνασεύοντες τὴν θρησκείαν τοῦ βασιλείου.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπρίαν, εἰς αὐτὴν τὴν καταπίεσιν, τί ἐζη-
τούσετε; τὴν ἐλευθερίαν. Σεῖς ἀπαιτούσετε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ
ὑπακούετε παρὰ εἰς τὸν Θεὸν, νὰ τὸν ὑπηρετῆτε καὶ νὰ τὸν λα-
τρεύετε κατὰ τὴν συνείδησίν σας.

Ὅταν λοιπὸν ὡσαύτως, ἄλλοι πιστεύοντες εἰς τὴν πίστιν τῶν,
ἀπαιτοῦν ἀπὸ σᾶς αὐτὸ τὸ ἱερόν δικαίωμα, πρέπει νὰ τὸ σέβεσθε
εἰς αὐτοὺς καθὼς ἐζητούσετε, οἱ ἐθνικοὶ νὰ σέβωνται αὐτὸ εἰς
τὸν ἑαυτὸν σας.

Σεβασθῆτε αὐτὸ διὰ νὰ μὴ μαραίνετε τὴν μνήμην τῶν πνευ-
ματικῶν σας πατέρων, καὶ νὰ μὴ μαινίετε τὴν κόνιν τῶν μαρτύ-
ρων σας.

Ὁ Καταδιωγμὸς εἶναι δίστομος μάχαιρα· πληγόνει καὶ δεξιόθεν
καὶ ἀριστερόθεν.

Ἐὰν δὲν ἐνθυμῶσθε πλέον τὰς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἔνα-
ἐνθυμηθῆτε τὰς κατὰ κόμβους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ**

Σ. Α. Ἄν ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας ἦπε τὸν πρῶτον λόγον εἰς βοήθειαν τῶν κατατρεγμένων Ἰσραηλιτῶν, ὁ Ἱερεὺς Μελιδόνης εἰς τὴν Κεφαλονιά, ἀκολουθώντας τὰ ἤχη τοῦ Μητροπολίτου ἐκείνου, λέγει τὸν δεύτερον.

Ἔως ἀφότου ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς ἐξάφνισε τὸν ὄχλον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ πάρῃ πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ χαλινάρια νὰ τρέχῃ μ' ἐδαῦτα, εἶν' ἡ πρώτη φορὰ τώρα ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸν Κλῆρον ὕψιναί μίᾳ φωνῇ καὶ φωνάζει « Ὅχλε, σταμάτησε, γιατί σέρνεις τὴ θρησκεία μας στὸν κρινότις ! »

Ἱερεῖς, ὅσοι μεριμνᾶτε ἀκόμη ἀπέναντι τῆς προσδευούσης προοδοῦ, κυττάξετε τί συνεβαίνει τώρα στὴ Ῥώμη !... Ὁ Πάπας, ὡς κ' ἐκεῖνος ἐξέδιδνε τοὺς ὄχλους τοῦ με πανηγύρια καὶ με γιορτῆδες, με δαιμονομασάσματα καὶ δαιμονοβγάλματα· ἀλλ' ἡ πρόοδος τῶν νοημόνων τοῦ ἔθνους τοῦ τὸν ἐπλάκωσε ἀπάνου στὰ μεσαιωνικάτου ξεδόματα, καὶ ἰδοὺ τότε πάθει, ὡς ἀνάξιον νὰ κυβερνᾷ πλέον λαοὺς εἰς τὸν 19ον αἰῶνα ! Ναί, ὡς κ' ὁ Πάπας εἶχε με τὸ μέρος τοῦ φανατισμοῦ τῶν χυδαίων, ἀλλ' ὁ φανατισμὸς ἐκεῖνος δὲν τὸν ὠφέλησε, ἐπειδὴ ἡ δύναμη ἀκολουθᾷ τὴ ζωὴ, ἡ δὲ ζωὴ, δὲ μένει μ' ἐκείνους ὅπου μένου' ὀπίσω Εἶναι με λύπημας, με βαθυὰ λύπημας ὅπου ἀκούμε καὶ σήμερα σὴν Κεφαλονιά Ἱερεῖς νὰ ἐπαγγέλονται δημოსίως λισίβερίσι με τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ξεδόνουν ἐν πλήρη μεσημβρία τοὺς ὄχλους μας με παρόμοια ξεδόματα, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος μας νὰ μὴν κινῆται ἐμπρὸς σ' ἓνα τέτοιο σκάνδαλο !

Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Ἱερεῖς φίλτατοι, ἀφήσετ' εὐχεῖνα τὰ μάγια ποῦ καταβηθάζου' τὸν ἱερὸν χαραχτήρα σας, ἔντροπιάζου' τὴν κοινωνία μέσα εἰς τὴν ὁποία ζῆτε, καὶ ἀτιμάζου' τὴν ἐποχήμας. Κυττάξετε καλῆτερα εἰς τὰ χρηστιανικά γεναῖα φρονήματα τοῦ Μητροπολίτου σας, καὶ τοῦ συναδελφού σας ἱερέως. Μιμηθεῖτε καὶ σεῖς τὸ παράδειγμάτους. Βεβαιωθεῖτε, Ἱερεῖς φίλτατοι, ἡ ἐποχήμας δὲν ὑποφέρει πλέον τὰ μαγικά καὶ μετὰ με

τοὺς βρικολάκους . . . ἡ ἐποχήμας σήμερα θέλει κάτι τὶ οὐσιο-
δέστερο, θέλει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εὐαγγελίου
εἰς τὰ ἥθημας, εἰς τὴν κοινωνικήμας ζωή.

« Τύψατε μὲν, ἀκούσατε δέ. »

Μὰ τί τῆς ἤρτε τῆς Νέας Ἐποχῆς νὰ μισήσῃ; Δὲν ἔκανε
πουλιὸ δουλιές ἐδώπερα;

Δὲν εἶν' εὐχέϊο, μόνε, αἶ, ἀνασυσταγιά . . . ἐκεῖν' ἡ ἀνασυ-
σταγιά ποῦ πιάνει ὅλες τσῆ προεστές. Ἐπειτα, ποιὸς ἤξερει, θέλει
τσῆ φαίνεται κ' ἐκεινῆς πῶς εἶναι ἀκόμη νέα, καὶ θέλει νὰ πάῃ
νὰ δείξῃ τὰ καλῆτις καὶ σ' ἄλλους μεγαλήτερον κόσμον.

Καλά-χανει. Ἀμη-πῶς! Ὁ κόσμος τώρα ἀνοίξε τὰ μάτιατου.
Ἄλλη φορὰ ἐγεννηόντανε κ' ἐπεθένανε μεσ' στὴν Πόρτα-Γεμοῦντα
σὰ ζωὰ· μὰ τώρα, νὰ, στέκουνται στοὺς Κορφοὺς ὅσο ἡ ἐποχὴ
τους βαστηέται· ὄντες ἀρκινάῃ νὰ τρίξῃ, μία νὰ δώσ' ὁ Θεὸς καὶ
στὴ Λόντρα! Στὴ Λόντρα ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος . . . κ' ὄντες
ἀκούσουν' ἐκεῖ πῶς ἤρτε μιὰ ἐλληνίδα . . . ὅλοι θὰ τρέξουνε· συν-
δρομητάδες πλῆθος· ἄλλο νὰ μὴ γυρέψῃ.

Στὴν εὐκήμας· καὶ μόνον ἠθέλαμε νὰ ᾤξερουμε, « Ἐκεῖνα ποῦ
δὲν ἀξίζουν' πουλιὸ γιὰ τὴν Ἐφτάννησο, ἤθελ' εἶναι καλὰ γιὰ τὴν
πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας; »

Καὶ γιατί ὅχι; Στοὺς μικροὺς Τόπους τὰ παραξετάζουν' τὰ
πράμματα, μὰ στοὺς μεγάλους εἶναι περισσότερες εὐκολεῖες . . .
ἄστη νὰ πάῃ, αἶ καλότυχε, εἶν' ὁ κάποιος γιὰ τὴν
κάποια . . .

Μπορεῖ νάναϊ κ' ἔτσι· μὰ ποιὸς ἤξερει, ἐμπόρησε νάναϊ κ' ἄλ-
λῶς. Καμμιά φορὰ εἶναι ἔντροπὴ νὰ πεθένη κανεῖς, καὶ τότες
τοῦ βολεῖ καλύτερα ν' ἀναλήφεται . . . ἡ Νέα Ἐποχὴ δὲν εἶναι
νέο παρα τὸ ὄνομα· μὰ ἦλθε πλέον ἡ ὠριμότης καὶ ἡ ἐξέλιξις
ἐκεῖνη, καὶ ξέρεῖ πῶς δὲ μπορεῖ νὰ βασταχθῇ περισσότερο, καὶ

για καλὸν-καλῆτερο ἀδειάζει τὸν τόπο, χωρὶς διόλου νάχη στὸ νούττις νὰ πάη στὴ Λόντρα λέω δηλαδὴ πῶς 'μπορεῖ νάναί κ' ἔτσι· κί ἂν ἦναι ἔτσι, ἡ Νέα Ἐποχὴ κάνει φρόνημα, καὶ τὸ παραδειγμάτης ἔπρεπε νὰν τὸ μιμηθῇ κί ὁ Λομπάρδος· ἔπρεπε κ' ἐκεῖνος νὰ πάη στὴ Λόντρα

Α Ν Ε Γ Δ Ο Τ Ο .

(Μεταφράζουμε κάπουθε.)

Ενας γάλος ὀρυχτολόγος, συρόμενος ἀπὸ ἀγάπην τῆς ἐπισημνητου, ἐπούλησε ὅ,τι καὶ ἂν ἦχε κ' ἔκαμε τὸ ταξεῖδι τῆς Σουμάτρας γιὰ νὰ ζητήσῃ ἐκεῖ ὀρυχτά. Εἰς τὸ Padang, πρωτεύουσα τῆς νήσου, ἔκαμε τὸν πρόξενον ἀνταποκριτήτου, παραγγέλλοντάςτου νὰ κλῇ σὲ κυβώτια τὰ ὀρυχτὰ τοῦ ἀπὸ φορὰν-τῆ-φορὰ ἤθελε τοῦ στέλναι ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς νήσου· καὶ ἀκολούθως ἄρχισε τὴν περιοδιάτου εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καταβάλλοντας κόπους καὶ ἐξοδα, γιὰ τὰ ταξιδιὰτου καὶ γιὰ τὰς διαφορέστου ἀνσκαφές. Οἱ ἀγῶνεςτου ὅμως ἀνταμοίβοντο μὲ τὴν καλὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργουτου, ἐπειδὴ πραγματικῶς εὗρσκει διάφορα ἀξιόλογα, τὰ ὅποια κατὰ ποῖ ἐσυνάζοντο σὲ μίαν κάποια ποσότητα, ἐγινόμιζε καλὰθια, τὰ ἔδινε εἰς τοὺς ἐντοπίους ὑπηρετάςτου, καὶ τὰ ἔστειλε τοῦ ἀνταποκριτήτου στὸ Padang. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν οἱ Σουμάτριοι ἐκεῖνοι ὑπηρετές του, μὴν ἐννοοῦντες τὴν εἰδικὴν ἀξίαν τῶν λίθων ἐκείνων, καὶ θεωροῦντεςτους πέτρες σὰν ὅλες τὰς ἄλλες, ἐνομίσανε νὰ ἦναι φρονημότεροι ἀπὸ τὸν ἀφέντητους, ἀκολούθως ἀποφασίσανε νὰ κάμουν' καὶ φ ρ ο ν η μ ὀ τ ε ρ α. « Ἄν ὁ ἀφέντηςμας, εἶπ' ἀνάμεσούτους, ἔχῃ τὴν τρέλα νὰ στέλνῃ πέτρες στὸ Padang, ἐμεῖς ἡμποροῦμε νὰν τότε δουλεύωμε, χωρὶς νὰ πηνέωμε φορτομένοι! » Ἔτσι μάλιστα ἀπάνου στὸν δρόμῳ, καὶ ὁ ἀφέντηςτους δὲν τοὺς ἐόλεσε πλέον οἱ μωροὶ τοῦτο: ἀδειάζανε καθε φορὰ τὰ καλὰθια τὰ ἐφρομνε ἀγίανα

στο Padang, κ' ἐκεῖ, γιομίζοντέςτα πέτρες ἀπὸ τὸ δρόμο, τὰ φέρνανε τοῦ Προξένου, ὅστις ἐδιόριζ' εὐθὺς τὸ σφάλισμάτους εἰς σὲ κυβώτια, καὶ τὴν ἀποστολήντους εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὁ δυστυχὴς ὀρυχτολόγος δὲν εἶδε τὴ συφοράτου παρὰ ὅταν ἐπιστρέφοντας στὴν Εὐρώπην ἀνοίξε τὰ κυβώτια !...

Πῶς νομίζετε νὰ ἔμεινε ὁ ὀρυχτολόγος ἐκεῖνος ὄντες ἀνοίγοντας τὰ κυβώτιάτου εὗρηκε μέσα, ἀντὶς γιὰ ὀρυχτὰ, πέτρες ἀπὸ τὴ στράτα; — Αἱ! καθὼς ἤθελε μείνει ὁ ὄχλοςμας, ἀν ἀνοίγοντας τὰ μάτιατου, εὗρησκε μέσ' στο χέριτου, ἀντὶς γιὰ Ἑνωσι καὶ Ὀρθοδοξία, ἀπάτη καὶ περιγέλοιο.

Συγχαίρομεθα τὸν ἐαυτόμης διὰ τὴν ἀποστόμωση τοῦ Τσαρ-
λατάνου τῇ Ζάκυθος μόλις ἔχασκε κατὰ τῶν κατατρεγμένων
Ἰσραηλιτῶν. Ἀπάνου στὴν ἡθικὴ ὁράτου ἡ Λυχνιάμας ἔπρεπε βέ-
βαια νὰ κάμῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πέτρας (ἰδὲς Λύχνον σελ. 172.)
Ἐμεῖς ὅμως δὲν θέλει καταχρησθοῦμε τὸ μίσονμας· καὶ μόνον
θέλει τὸ μεταχειρίζουμάσθαι σὲ περιστάσεις σοβαρὲς, καὶ πάντοτε
εἰς ὠφελος τῆς προόδου.

Τὴ Νέα Ἐποχὴ δὲν ἐμπορέσαμε νὰν τὴν εὐρώμε γιὰ νὰν τὴ
λυχνίσωμε. Ἡ Κεφαλονιά δὲ θὰν τῆς παραρέσῃ.

Φίλοι! Συνδρομητάδες.

Σήμερα ὁ Λύχνος σας χρειάζεται λάδι.

Ὁ Λύχνος σας, ἐπειδὴ ὁ Λύχνος εἶναι ἰδικόςτας περισσότερο
παρὶ ἰδικόσμου. Οἱ Λύχνοι δὲν εἶναι τίσο ἐκείνων' ποὺ τοὺς φτιά-
νουνε, ὅσο ἐκείνων' ποὺ τοὺς ἀγοράζουνε. Κάμετε λοιπὸν ὅπως θέλε-
τε καὶ σᾶς μὲ τὸ πρᾶμμασας· ἀν τὸ νομίζετε χρειάζομενο, προσέ-
ξετέτο, ἀν ὄχι, ἀστέτο νὰ πάῃ.

Ἀχρείαστο νὰ σᾶς ἐνθυμῶ τὴν παραβολὴ τῶν πέντε νεανί-
δων, ἥ ὅποῖς ἐγνοιαστήσανε καὶ ἐβάλανε λάδι, στὸ Λύχνου, καὶ

ΠΑΝΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΚΡΙΤΗ Π. ΠΑΤΡΙΟΥ

τὸν εἶχανε ἑτοιμόνῃ στὴ στιγμὴ τῆς χρείας· καὶ τῶν ἄλ-
λων πέντε ποῦ δὲν ἐγνοιαστήκανε, καὶ στὴ στιγμὴ τῆς χρείας
ἐμείνανε δίχως....

Ὁ Λύχνος εἶναι ἡ μόνη Ἐφημερίδα ποῦ δὲ βιάζει τοὺς συν-
δρομητάδεστές νὰ πληρώνουνε, καὶ τοὺς ἀφήνει μόνον στὸ φιλό-
τιμότους. Ὁ Λύχνος ζεῖ κ' ἐκεῖνος μὲ τὴν προσφορὰ τῶν ἐνορι-
τῶντου· κ' ἐκεῖνο ποῦ τοῦ δίνετε εἶναι περσσότερο διακονία πάρε
πληρομή. Σεῖς δὲν πληρόνετε πάρε τὸ λάδιτου μόνον· ἀλλ' ὁ
Λύχνος, εἴστενε βίβαιοι, καί εἰς κι' ἀπά νουθέτου γιὰ νὰ
σὰς φέξῃ....

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

Il vient, le Fanatisme est son horrible nom.
Enfant dénaturé de la Religion,
Armé pour la défandre, il cherche à la détruire,
Et, reçu dans son sein, l'embrasse et la déchire!

Voltaire, Henriade.

Apologistes aveugles de la Théologie et des préjugés d'
un autre âge, les ennemis de la vérité peuvent obtenir de
facils triomphes en soulevant contre elle les petites passions
et les petits intérêts qui gouvernent le monde; mais il est
un adversaire dont ils ne triompheront pas: c'est le temps.

Aimé Martin, Éducation.

La vie est un mal pour le méchant quoiqu'il prospère, et
un bien pour l'honnête homme quoiqu' infortuné; car ce n'
est pas une modification passagère qui la rend bonne ou
mauvaise, mais son rapport avec son objet.

Rousseau, pensées.

La mort est la fin de la vie du méchant, et le commen-
cement de celle du juste. id. id.

Ἡ Ὑπερθένος Ἐγδοτὴς ΑΝΔ. ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

« Η ΚΕΦΑΛΑΙΩΝΙΑ ΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ 534140047